

Kétélű kard

Textus: János 6: 1-15

Tudja valaki, mi az a Kétélű kard? Nem nehéz elképzelni, igaz? Szinte látod is magad előtt: egy kard, amely mindkét irányban tud vágni. Hasznos, hogyha valamiféle középkori hadseregben találod magad véletlenül. De ugyanakkor elég veszélyes is. Mert ha támadsz a karddal, de az a másik katona kardjába, páncéljába vagy pajzsába ütközik, és visszapattan, akkor akár téged is megsebezhet. Tehát... egy kétélű kard egyszerre hasznos és veszélyes.

Ezért használják az emberek ezt a képet közmondásként is. Ha valami előnyökkel jár, de hátrányokkal is, akkor azt mondják... kétélű kard. Például... jó dolog a napfényben ülni, mert a napsugarakból D-vitamint és energiát kapsz. De ha túl sokáig maradsz a napon, károsodhat a bőröd. Vagy... a telefonod is lehet egy kétélű kard. Sok hasznos dolgot tudsz vele csinálni. De ha nem vigyázol, akkor ő lesz az úr, és átveszi az irányítást az életed felett. És így tovább, és így tovább.

Nos... abban a bibliai történetben, amit hallottunk, szintén látunk valamit, amit kétélű kardhoz hasonlítható. A történet szerint Jézus mintegy 5000 embernek ad enni. Kenyeret és halat. Egy csoda, ami az embereket ámulattal tölti el. És nem csak ámulatot. Hanem mit akarnak utána tenni? Királlyá akarják tenni őt. De hiszen ez jó szándék, nem? És mégis... Jézus azt mondja, hogy amit tesznek, az nem helyes. Mert királlyá akarják tenni őt, de téves indokból. *„Ti nem azért kerestek engem, mert jeleket láttatok... (nem azért, mert megértettétek, hogy én vagyok a Messiás), hanem mert ettetek a kenyérből és jól laktatok.”* – És ez nem elég. Tehát ha csak ezért akarod Jézust királlyá tenni... teljesen elvéted, amit Ő valóban hozni akar nekünk. – Ezért mondja: *„Ne azért dolgozzatok, ami veszendő eledel, hanem ami megmarad az örök életre.”* – Ez nagyon hasonlít arra, amit máshol is mond: *„Keressétek először Isten országát... és minden más megadatik nektek.”* – Ezt fogjuk majd énekelni a prédikáció után.

Ez a prédikáció egy kétélű kardról fog szólni, valamiről, ami szerintem nagyon aktuális, és helyes, de néha nem vesszük észre, hogy valójában egy kétélű kardról van szó: a „kulturális kereszténységről”.

Néhányan azt mondják, hogy amit manapság tapasztalunk, az egy kulturális harc... *culture wars*. És nagyon egyszerűen megfogalmazva, két kultúra küzd egymással: az egyik oldalon a **liberális gondolkodás**, amely az ember teljes szabadságát, a globalizmust, individualizmust, társadalmi igazságosságot képviseli, amit néha neo-marxizmusnak vagy wokeizmusnak is neveznek. A másik oldalon egy **hagyományos, konzervatív kultúra** áll, amely a zsidó-keresztény alapokon nyugszik. Ami ezt képviseli, az a **család, az egyház és a haza** iránti szeretet, kötelesség, rend és szolgálat. Ez az, amit hétköznapi nyelven **keresztény értékeknek** nevezünk – más szóval: **kulturális kereszténység**.

Ha ez egy kulturális harc, akkor talán egyértelműnek tűnik, hogy **hívóként egyszerűen lehetetlen egy olyan ideológia mellé állni**, amely az **embert helyezi a világegyetem középpontjába**, és Istent, mint az **élet forrását és a moralitás forrását** teljesen eltávolítja a képből. Így nem túlzás azt mondani, hogy ha harcról van szó, akkor a kulturális kereszténység kardja alkalmas erre a harcra. Jó kimondani: **én kiállok a keresztény értékek mellett**. De ez egy kétélű kard. Nagy veszély is rejlik benne. Ezt szeretném bemutatni egy **idézzettel, amit nemrég hallottam Donald Trumptól**, aki természetesen a választási kampány kellős közepén van az Egyesült Államokban. Előzetesen leszögezném: az, hogy példaként említem szavait,

nem a politikai értéke miatt, hanem az **ilyen szavak következményei miatt**. Trump természetesen az a jelölt, akit a legtöbb amerikai keresztény támogat, és el tudom képzelni, hogy a következő szavai is hozzájuk szólnak. Idézem:

Trump: – „De a vallás... tudod... reményt ad. Olyan, hogy: ha jó vagyok, a mennybe jutok. Riporter: „Hisz a mennyországban?” Trump: „Igen, hiszek... ha jó vagyok, a mennybe jutok... És ha rossz vagyok, akkor egy másik helyre megyek... tudod... oda... ugye? De ez ad... valamit... ami olyan jó... egy ország számára...”

Trump **megpróbálja körülírni a keresztény hitet**. De amit leír, az **egy kétélű kard**. Kezdem először a jó, éles oldalával: **A pozitívum** Természetesen egy olyan ember, aki vezető akar lenni, azt mondja, hogy a **keresztény értékek hasznosak** egy ország számára... sok előny származik tehát abból, ha egy ország keresztény értékeken nyugszik. Próbáljuk így elképzelni: Ha egy ország minden **lakosa őszinte keresztény lenne**, Jézus követője, akkor mind **példaértékű polgárok** lennének. Miért? Mert erre szólít fel minket Isten Igéje... Hogyan is lehetne másképp, amikor Pál azt mondja: Róma 13:1 „Minden lélek engedelmeskedjék a felette álló hatalmaknak, mert nincs hatalom, csak Istentől, és a hatalmak, amelyek vannak, Istentől rendeltettek.” Vagy Titusznak: Titusz 3:1 „Emlékeztessd őket, hogy a fejedelmeknek és hatalmasságoknak engedelmeskedjenek, szót fogadjanak, minden jó cselekedetre készen legyenek.” – Vagy még ha **Izrael népét** is vesszük példának... még egy olyan országban is, amely nem képviseli Isten törvényeit, a hívőknek azon kell munkálkodniuk, hogy **áldást hozzanak a környezetükre**. – A hívők, akik keresztény értékekhez ragaszkodnak – mintapolgárok, jó, és könnyű őket kormányozni.

És **nem csak Trump**, mint politikus említi ezt, mert az elmúlt évek legádázabb **keresztényellenes kritikusai** is belátják, hogy a keresztény értékek jó erőt képviselnek. Például *Richard Dawkins* – az egyik legismertebb ateista apologéta. Vagy olyanok, mint *Ayaan Hirsi Ali*, *Elon Musk*, *Joe Rogan* – akik korábban nagyon kritikusak voltak a keresztény hittel szemben, most azt mondják, **hogy felismerik annak értékét...** mert most kezdik megérteni, hogy ha egy keresztény alapokon nyugvó kultúra alól kiütik az alapot, akkor egy **úr keletkezik, amit valami mással töltenek be** – korábban a legnagyobb veszélynek a radikális iszlámot tartották, de most világossá válik, hogy talán **az ultraliberalizmus vallása** még halálosabb a kultúrára nézve. Tehát ezek az emberek látják a keresztény hit kulturális előnyeit, de nem feltétlenül kérik maguk **mellé azt a Személyt**, aki ezeket az előnyöket adja.

Látjátok a párhuzamot János 6-tal? A csodálatos kenyérszaporítással? Ezt így is megfogalmazhatnám: **akarják a biztosítékot, az értékeket, az előnyöket...** de nem feltétlenül **akarják azt, aki ezeket adja**. Ahogyan azok az emberek, akik Jézustól kapták a kenyeret és a halat. A kenyeret akarták, de nem **az Élő kenyeret**. És ez a kulturális kereszténység kétélű kardja. Itt rejlik a nagy veszély.

A negatívum Trump – lehet róla sok mindent gondolni politikusként. Ebbe én nem mennék bele. De azt el kell mondanom, hogy **teljesen alkalmatlan összefoglalást adott az evangéliumról**. „Azt mondja... *ha jó vagyok, akkor a mennybe jutok... ha rossz, akkor oda, tudod... arra a másik helyre.*” – Hol van itt Jézus? Mi **az Ő szerepe a te üdvösségedben?** „Ha jó vagyok... akkor a mennybe jutok.” Ez egy olyan evangélium, **amit a keresztény kultúra hoz létre**, de nem az, **amit Isten Igéje tanít**. Ez egy olyan evangélium, ami arra tanít, hogy **jó polgár légy, egy tisztességes ember**, de semmit nem mond az üdvösségedről. Érted most, miért olyan veszélyes ez a kétélű kard, amikor visszavág? **Mert kulturálisan élővé tesz, de lelkileg halottá**. Példamutató polgárrá tesz itt a földön, de elbuksz **a mennybéli polgári**

vizsgán. Mert az első kérdés, amit ott feltesznek, az lesz: miért akarsz a menny polgára lenni? **A válasz nem az, hogy azért, mert jó voltam.** A válasz az, hogy teljesen elesett és bűnös vagyok, nem érdemlem meg. De ragaszkodom ahhoz, aki **nemcsak földi kenyeret ad,** ami elvész, hanem örök életre szóló kenyeret, ami soha el nem vész.

Nem is tudnátok elképzelni, hányszor hallom... Kátéórán **fiataloktól:** „Nos, ha csak jók vagyunk egymáshoz, akkor minden rendben lesz, nem?” Vagy egy **keresztelési beszélgetésen:** „Nos, keresztény értékeket szeretnénk átadni a gyermekünknek.” Vagy egy **temetés körül:** „Biztos vagyok benne, hogy anyám a mennybe jutott, mert olyan jó volt.” Vagy bibliaórán, **vagy gyűlésen:** „A megfelelő politikai pártokra kell szavaznunk, fel kell állnunk a keresztény értékekért, harcolnunk kell a hanyatló kultúra ellen.” És mindez lehet... de mi van a lelkeddel?

Mert... mi van, ha ez mind megvalósul? Mi van, ha eléred, hogy **keresztény kormány** legyen? Mi van, ha te vagy az **Egyesült Államok elnöke**? Mi van, ha megnyered a **kultúra harcát**? Mi van, ha **Jézust csak azért akarod királlyá tenni,** mert megtöltötte a hasadat? Jézus azt mondja: *„Mit ér, ha megnyered az egész világot, de a lelked kárt vall?”* Mi van, ha megfelelően *használsz a keresztény értékek kardját, de az visszavág?*

És mi van, ha te **jó ember vagy?** És mi van, ha **keresztény értékeket adsz át a gyermekeidnek?** És mi van, ha tisztességesen **befizeted az adódat?** És mi van, ha a megfelelő **politikai pártra szavazol?** Pál apostol azt mondja: *„Ha csak ebben az életben van reményiségünk Krisztusban, akkor minden ember közül mi vagyunk a legnyomorultabbak.”*

Igen, lehet, hogy kulturális harc zajlik, és annak hatása lesz a gyermekeinkre és unokáinkra. Azok a **döntések, amiket** meghozunk, következményekkel járnak a jövő generációira nézve. De van egy másik harc is, **ami a lelkedért folyik,** és annak **örökkévaló következményei** vannak. És ez a **egy harc le is zajlott a Golgotán,** amikor Jézus odaadta magát ezért a világért, és ezt egyszer s mindenkorra elvégezte. És azok az emberek, **akik látták, hogy a teste a keresztre van szegezve, talán visszaemlékeztek. Emlékszel, amikor kenyeret adott nekünk? És azt mondta, hogy** másféle kenyér után kellene vágyakoznunk? Emlékszel, hogy nem értettük, mit mond? **Most már értem. Most már látom. Ő a mennyei kenyér, amely az éhező lelkemet örökre táplálja.** És ha ebből a kenyérből eszem... akkor jogosan nevezhetem Őt Királyomnak, és része leszek az Ő királyságának. AMEN.

Nagy Isten, mennyei Atyánk, minden dolog Királya. Mi, akik most összegyűltünk a Te házában, azért vagyunk itt, mert elfogadtuk a meghívásodat. Hálát adunk Neked, hogy minden alkalommal kitárt karokkal vársz minket. Hálát adunk ezért a közösségért, még ha gyakran nem is tudjuk teljesen felfogni, milyen nagy áldás az, hogy egymásban testvéreket láthatunk, és Benned egy Atyát. Kérünk Téged, hogy a Te Lelked által érd el, hogy minden, amit itt átélünk, erősítse ezeket a kötelékeket. Könyörgünk hozzád, áraszd ki újra kegyelmedet ránk, hogy bizonyosan érezhessük, tapasztalhassuk, megízlelhessük, hogy Te magad is jelen vagy közöttünk. Kérjük Tőled a csodát, amely lehetővé teszi, hogy ma is Fiaddal, Jézus Krisztussal beszélhess hozzánk az Ő szavai által. Áldd meg együttlétünket, éneklésünket, imádságainkat, és az evangéliumod hallgatását Fiadért, a mi Urunkért, Jézus Krisztusért. ÁMEN.

Nagy Isten és mennyei Atyánk Jézus Krisztus által. Gyakran fel sem fogjuk, mekkora ajándék Tőled a biztos jövő. Hálát adunk Neked, hogy utat készítettél számunkra, amely biztosan nem könnyű, nem mentes a szenvedésektől, nehézségektől és küzdelmektől, de biztosan a Te dicsőségedhez vezet. Hálát adunk Neked, hogy Fiad, Jézus Krisztus már előttünk járt ezen az úton. És hálát adunk, hogy újra és újra emlékeztetsz minket ennek az útnak a valóságára, így ma is.

Atyánk, Krisztus hívása több mint lehetőség. Ez egy felelősség is. Mindent kegyelemből ad nekünk, de azt is mondja, hogy vegyük fel a keresztünket és kövessük Őt. És kérünk Téged, segíts, hogy ezt meglássuk. Segíts mindannyiunknak hordozni saját keresztünket, de leginkább egymás terheit hordozni. És amikor túl nehéznek tűnik, tartsd szemünk előtt azt a keresztet, amely a legnehezebb volt, de Krisztus szenvedésén keresztül dicsőségesen áll a Golgotán.

Atyánk, kérünk, adj nekünk szükséges bölcsességet, erőt és hitet, hogy szívünk teljességéből mondhassuk: Követni akarjuk ezt a királyt. Választjuk azt az utat, amelyet Ő mutat nekünk. És add, hogy lássuk, ezen az úton nem vagyunk egyedül. Lássuk meg, hogy Jézus előttünk jár, és lássuk meg, hogy sokan vannak, akik ezen az úton osztoznak velünk. Támogasd azokat, akik különösen nehéz helyzetben vannak a keresztjük hordozásában. Légy velük, akik betegség, gyász vagy bánat miatt néha már nem látják a kiutat.

Segíts, hogy észrevegyük ezeket az embereket, és segíts, hogy hordozzuk egymás terheit. Vedd életünket, és letesszük azt lábaid elé. Ezt kérjük Jézus nevében. Ámen.

Kelemen A. Csongor igehirdetése, mely elhangzott a zwollei luteránus templomban, 2024. október 13-án